

5.1 Moeder Aarde en haar wezens

Onze planeet Gaia heeft zich in de gehele kosmische ontwikkeling langzaam uitgevormd en is daarbij gestold tot haar huidige vorm. Op deze ontwikkelingsweg is ook de maan uit haar gehaald, uit de Stille Oceaan, samen met alle verhardende tendensen, zodat de mensen niet zouden verharden en zich verder konden ontwikkelen. Dit was een oude periode van de huidige aarde, genaamd de Lemurische. De meeste mensen konden deze turbulenties niet aan, en vertrokken naar de andere planeten van ons zonnestelsel – ze waren toen nog nauwelijks tot in het fysieke verdicht – totdat de aarde weer een rustiger plek was, met alle gebergtegordels die zich langzaam uitvormden om de wond van de vertrokken maan te helen. Dit was in de Atlantische tijd. Er waren toen 7 grote steden met hun tempels of mysterieplaatsen, elk corresponderend met een van de planeten, waar de terugkerende mensen een thuis hervonden en werden opgeleid om zich verder met de aarde uiteen te zetten.

In die tijd werkten de natuurwezens in de elementen en de verschillende groepen van engelen hard mee om de mens fysiek klaar te stomen voor zijn werkelijke aarde-incarnaties. Wat pas tegen het einde van Atlantis helemaal af was. De mensen hadden aanvankelijk hun hoofd nog geheel open naar de kosmos, en zij leefden in hun toen nog dromerige bewustzijn samen met deze engelen en elementwezens. Veel van de engelen bleven op aarde, niet fysiek, maar wel met haar functies verbonden.

-Zo richtten er zich vele op het energetische beheer van de aarde, om de verschillende landschapsstructuren te kunnen verbinden met de werkingen van de andere planeten en de sterren – dat wat wij hetden de ‘Harmonie der Sferen’ noemen. Dat zijn klank-krachten, die de aarde en haar landschappen voeden. Deze engelen werden de landschapsgengelen.

-De oerbeginnen, persoonlijkheidsgeesten die op de oude Saturnus mensen waren maar achter zijn gebleven, hebben zich verbonden met de toenmalige kiemen voor onze zintuigen, die in de natuur nu voorkomen als de stenen en mineralen. Zij zijn nu degenen die de stenen en mineralen beheren, als diens groepswezens. Niet de afzonderlijke stenen, want dat zijn gnomen.

-Zo ook de achtergebleven mensen van de oude Zon, die nu al aartsengel hadden kunnen zijn. Zij voelden zich erg met de levenskiemen in de natuur verbonden, en werden langzaam de

leidende wezens van de groepen van planten, die zij samen met de elementwezens ook gestalte gaven. En op wat een creatieve wijze! Zij zijn nu de plantendeva's; die hebben nooit het wakkere dagbewustzijn aangenomen, en dromen nu de plant van hun soort bijeen. Op grond hiervan maken de elementwezens de plant tot in het fysieke.

-De mensen die op de oude Maan zijn achtergebleven in hun ontwikkeling, daar waar ons een astraallichaam, een ziel werd aangemeten, hadden nu engel kunnen zijn. Maar zij zijn nu de leiders van de diersoorten geworden, die hun dieren leiden als groep. Zij vormen ook het overkoepelende bewustzijn van hun diersoort. Dus communiceer je met een dier, dan doe je dat vooral met diens leidende engelwezen.

-Verder zijn er hogere engelen achtergebleven die zich sterk met de aarde en haar ontwikkeling hebben verbonden. Zoals de voorheen genoemde aardegod Pan, die het aarderijk boven de grond beheert. En de Meesters van de Mineralen die dat in de aarde doen. Hier heb je ook te maken met de watergod Neptunus, die alle waterwezens bestuurt en de wateren en hun stromingen beheert.

-En natuurlijk de vele gevallen engelen die werken vanuit de onderaardse sferen. Ook hun nakomelingen, de gevallen elementwezens horen hierbij, zoals de Nixen en Kobolden.

-Een hele reeks van demonen als nakomelingen van wat tegenengelen in mensen hebben opgeroepen. Hier kun je maar het beste ver van blijven.

-De elementwezens zijn de levende gedachten van de engelen, en ook zij hebben een zeer stevige voet in de grond. Ik herinner me nog levendig de wilde, ruwe maar ook maagdelijke ondines die zich uit een gletsjer bevrijdden, welke nog uit de late IJstijd stamde.

Al deze wezens, en nog veel meer, vormen het levende weefsel van Moeder Aarde, de geest die de aarde bezielt en draagt. Je kunt haar in verschillende gedaanten tegen komen, zoals in het volgende hoofdstuk verder wordt uiteengezet: de heilige en de hoer, en alles wat daartussen mogelijk is. Want veel van de negatieve werkingen die wij ervaren op aarde, zijn eerlijk gezegd de emanaties van onze gedeeltelijk nog ongelouterde natuur. Moeder Aarde wil alleen maar dragen en schenken. In haar oertoestand is zij een en al leven en liefde, en zeer rijk in haar verscheidenheid. Als wij geen uitzuigende parasiterende elite zouden hebben, was er voldoende voedsel, land en ontwikkelingsmogelijkheid voor iedereen.

5.2 Aarde engelen

In verschillende religies en geestelijke stromingen wordt er gesproken over goden en engelen. Dat zijn hogere wezens die ons begeleiden (de schutsendelen) of die een geestelijke eigenschap naar de aarde dragen. Vaak wordt echter vergeten dat dit werkingen zijn van de zogenaamde 'hemelse' engelen. De Christelijke esoterie kent hier 9 groepen van: van de Engelen tot de Serafijnen ofwel Liefdesgeesten, opklimmend in een hiërarchische ordening, die samenhangt met het niveau van bewustzijn. De andere groep engelen horen bij de aarde, om nog duidelijker te zeggen, bij Moeder Aarde. Zij is het wezen dat in de Nag Hammadi schriften wordt genoemd Isis Sofia, onze Heilige Geest.¹ Zij kreeg een zoon, Ialdabaoth, die onze fysieke kosmos (binnen de dierenriem) heeft gevormd. Ook de fysieke mens, om hem te eren. Maar Isis Sofia voelde dat haar krachten leegstroonden door het werk van de zoon, terwijl Zij de mensen niet kon bereiken, want die konden Haar niet zien omdat ze van boven de kosmos van haar zoon stamde, waaruit ook de mensen waren gevormd. God de Schepper kreeg medelijden met Haar, en zond Zijn Zoon, het 'Ik Ben', om door de mens heen de aarde te verlossen. Deze Zoon, die wij als het wezen 'Christus' kennen, heeft de geest in de mens, het 'Ik Ben', gewekt, zodat wij ons los kunnen maken van Ialdabaoth (degene die in de Bijbel satan of baäl, in de Perzische cultuur agrimanju ofwel ahriman wordt genoemd, dat betekent 'god van de duisternis'). Wij zitten midden in dat bewustwordings- en losmakingsproces van Ialdabaoth en zijn 7 archonten. Als we op die weg de negen sluiers van duisternis op kunnen lichten, dat wil zeggen het 'boze' dat in de lagen onder de aarde huist, kunnen we haar wel weer zien. En dat is wat vaak gebeurt bij onze projecten in de onderaardse lagen op geschonden plaatsen. We kunnen Haar in de aardkern ontmoeten.

Het is bijzonder dat wij wel het 'Onze Vader' gebed kennen, maar dat het 'Onze Moeder' gebed, door Jezus Christus doorgegeven aan Maria Magdalena, in vergetelheid is geraakt. Dat gaat als volgt:

¹ Zie mijn artikel 'De Mysteriën van de Heilige Geest' op www.jaspijschool.eu onder Artikelen.

"Onze Moeder die in de aarde zijt,
Uw naam worde geheiligd;
Uw koninkrijk kome;
Uw wil geschiede, gelijk in U also ook in ons.
Gelijk Gij dagelijks Uw engelen uitzendt,
zend hen ook naar ons.

Vergeef ons onze zonden
gelijk wij al onze zonden tegen U verzoenen.
En leidt ons niet naar ziekte,
maar bevrijd ons van alle kwaad,
want Uwer is de aarde en het lichaam
en gezondheid.
Amen.

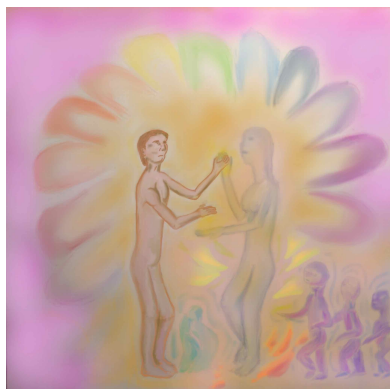
Hierin komt naar voren hoezeer deze aarde-engelen met gezondheid en ziekte zijn verbonden. Dus heel essentieel zijn voor ons aardsfysieke bestaan. Het zijn de onzichtbare nijvere handen die achter de oppervlakken onze leefomgeving vormen en onderhouden, samen met de aardewezens. "Dat hebben de kaboutermpjes gedaan" is een gekscherende opmerking wanneer er dingen op onnavolgbare wijze zijn rechtgezet.

Hieronder geef ik een aantal ervaringen met aarde-engelen weer, zonder dat ik hierbij compleet wil en kan zijn.

In het landschapsheling-werk waaraan ik me al jaren heb gewijd, kom ik een andere groep van Haar engelen tegen, en wel de landschapshengelen. Die beheren de levensprocessen in een stuk natuur of land, zij ontvangen de kosmische klankkrachten op elk moment van een hogere engel die dat hoort en doorstuurt naar gevoelige landschapspunten. En zij richten de natuurwezens die deze kosmische energieën in het landschap inwerken. Ook in en nabij het water zijn aarde-engelen actief die de kosmische klankkrachten in het water inwerken, samen met de waterwezens.

Landschapshengel op haar
transformatie punt

Rituele dans met deva

Weer een andere groep aarde-engelen zijn de plantenengelen. Deze hangen boven de planten en dromen deze bij elkaar, waardoor de elementwezens de plant kunnen samenstellen uit de vier elementen. Zij waren mensen die op een vroeger stadium van de aarde, waar toen ons levenslichaam werd aangelegd, en hadden als ze mee waren gekomen in de reguliere ontwikkeling, nu aartsengelen geweest in de hemelse hiërarchie. Maar doordat zij achterbleven en zich via de planten meer met de aarde verbonden, zijn zij aarde-engelen geworden, die niet

Spreeuwen als één organisme

Op heuvels waar indertijd heksen zijn verbrand, troffen we rituele engelen aan, die niet fysiek aanwezig waren, maar in de levenswereld mee waren verbrand en daar nog altijd rondhingen. Deze hadden meegedanst met de heksen (wat betekent 'wijze vrouwen'), en waren zo sterk met deze mensen verbonden geraakt. De vroegere heksen zijn veelal weer geïncarneerd, maar deze rituele engelen zaten nog vast in de verbranding, en we konden die enkel ritueel bevrijden.

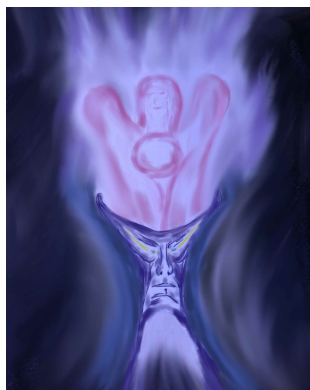
Deva van de roos

al hun hogere vaardigheden hebben uitgewerkt, en nog steeds leven in het droombewustzijn, wat toen het algemene menselijke bewustzijn was.

Voor de groepsielen van de dieren kun je een eender verhaal opmaken. In het ontwikkelingsstadium dat aan de huidige vaste aardetoestand vooraf ging, waren het mensen. Toen werd ons een astraal- ofwel zielielichaam aangemeten. De dierengroepszielen zijn toen achter-

gebleven in een deel van die ziel, en daar zijn de verschillende diersoorten uit voortgekomen. Die beheren zij nu, het zijn voor-incarnaties voor de mensheid geweest, zodat wij soepel in onze ziel konden blijven. "Dieren zijn wat mensen hebben" is een verhelderende uitspraak wat dit betreft: wij kunnen ons hanerig gedragen, maar kunnen het ook laten, een haan niet. De dieren-groepsziel had een reguliere engel kunnen zijn, maar is in zijn ontwikkeling blijven staan. Bij een vliegende troep spreeuwen in de avondlucht kun je heel goed zien hoe zij dieren kunnen sturen. Elke diersoort vormt een specifieke zieleverbinding naar de geestelijke wereld waarin de reguliere hemelse engelen leven, dat is hun voornaamste taak op aarde. Deze groep aarde-engelen werken dus in de zieleverbinding.

Weer een andere groep aarde-engelen zijn de stormengelen. Zij krijgen de opdracht om de orde te herstellen in de natuurlijke processen. Zij sturen hun lagere engelen als bodes vooruit op het pad van de storm, zodat de natuurwezens en landschapsengelen op die weg worden gewaarschuwd, en de schade beperkt kan blijven.²

Pan samen met de deva

In de aarde leven de Meesters van de Mineralen, die alles wat met het fysieke te maken hebben, beheren. De aardegod Pan doet dat met al het aardse boven het aardoppervlak. Zij zijn hoog ontwikkelde en sterke aarde-engelen.

Aarde-engelen en ook hemelse engelen kunnen in mensen incarneren, en doen dat ook vaker wanneer zij een aardse opdracht in het fysieke hebben uit te werken. Ik ben dit vaker tijdens aura-lezingen tegengekomen. Als je dan zo'n engel eraan herinnert waar hij of zij vandaan komt, geeft dat een innerlijke rust

² Dit is een ander proces dan de grote tyfoons van de laatste decennia: die worden grotendeels voortgebracht door HAARP, het nieuwe speeltje van de Amerikaanse legerboys. Die manipuleren stormengelen.

door de erkenning, en ook vaak een helderder pad dat zij kunnen volgen. In vroeger tijden leidden de geïncarneerde engelen de tempels en mysterieplaatsen. Het zijn de mensheidsleiders geweest. Nu worden ze veelal aangeduid als 'lichtwerkers' (mijns inziens een wat gebrekkige aanduiding). Een geïncarneerde aarde-engel ziet er vaak niet uit als een reine en rechttop gaande gestalte, zoals zo vaak is afgebeeld in schilderijen door de tijden heen. Moeder Aarde wordt in de Nag Hammadi geschriften beschreven als de 'heilige en de hoer', en alles wat daartussen zit. Aarde-engelen, vaak vrouwen, hebben juist zeer ronde en zware vormen, zoals de vele beeldjes van aardegodinnen in verschillende culturen ook laten zien. Zij hebben veel met de aarde-duisternis van doen, en hoeven ook niet het schoonheidsideaal van de (veelal homoseksuele) modeontwerpers te voldoen. En doen dit ook niet. Zij hebben eenvoudigweg hun opdracht uit te voeren. Een sprekend voorbeeld hiervan vind ik Christine Beerland. Die weet van elke ziekte en voedingsstof wat de karmische achtergrond ervan is waarmee je je uiteen hebt te zetten. Ze vertelt dat vaker met een wijzend vingertje, maar ze heeft altijd een punt in wat ze zegt. Zij was zeer toegewijd aan dit werk en offerde er alles voor op. Als je haar als mens ziet, is de eerste gedachte 'die heeft een sterk constitutioneel probleem' aangezien ze erg dik was en daar zichtbaar onder leed. Dat tekent mooi de schijnbare controversen tussen de persoon en de boodschap. Een aarde-engel heeft andere doelen en standaarden dan gangbaar is in de patriarchaal gestuurde wereld. Zij hebben een sterke verbinding met de duisternis, en hebben zich hiermee sterk uiteen te zetten. Dat ook kan een opdracht zijn.

Bijzonder is de dualiteit van Heilige Geest en de aarde: met je Ik Ben kun je de geest erkennen, en daarmee Moeder Aarde eren. Dat is wat anders dan de aarde uitbuiten vanuit het verstand, welke is voortgebracht door de tegen-engelen in de eerste onderaardse sfeer. Daar zet ahriman toe aan.³

Aarde-engelen hebben een andere ontwikkelingsgang dan de mensen. zij komen niet van een ster af, zoals wij die elk de bode zijn van onze eigen ster, maar komen voort uit de aardse werkelijkheden, of zijn op een vroeg stadium van de aardeontwikkeling onder het domein van Moeder Aarde gekomen. Elementwezens zijn ontstaan als gedachten van de hogere engelen aan elkaar, maar zijn ook in het domein van Moeder Aarde gekomen. Ook zij kunnen in mensen

³ Zie over de tegenengelen hoofdstuk 1.2.

incarneren, en doet dit ook vaker. De hogere hebben zich al tot mens en engel ontwikkeld, en nog veel hoger, zoals aardegod Pan en watergod Neptunus. Ons eigen lichaams-elementwezen is een aarde-engel, die zeer dienstbaar is aan ons, ongeacht of we goed of niet voor onszelf zorgen. Hij kent ons door alle incarnaties heen, en is zodoende een belangrijke drager van onze dubbelganger, dat is het nog niet helder geworden deel van ons wezen waarmee we ons vaker aan de wereld om ons heen kunnen stoten.

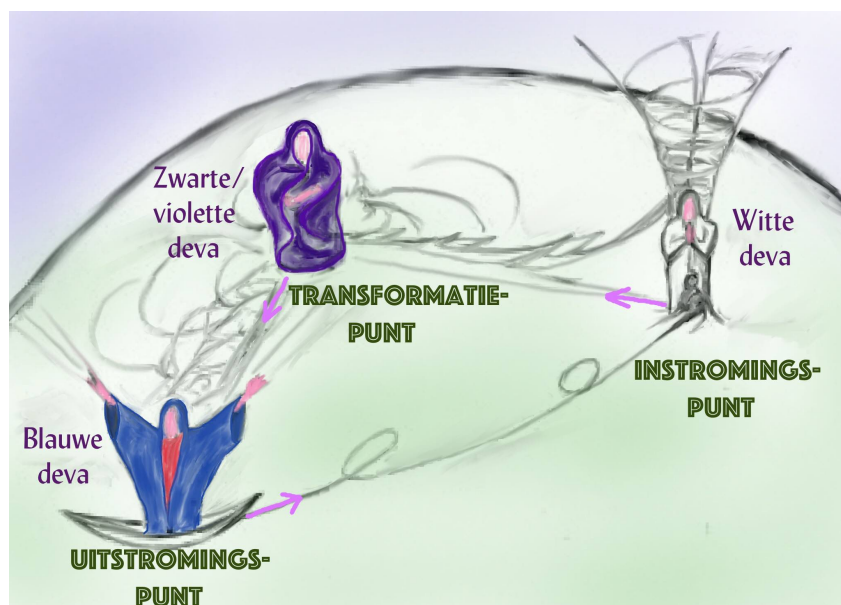
Het is belangrijk dat we het nijvere werk aan en in de aarde, en ook aan ons fysieke lichaam, onderkennen en ook eren. We zullen verder de aarde samen moeten beheren, wij de mensen als bemiddelaars van wat klinkt vanuit de hogere engelsferen, waar het Goddelijke scheppingsplan wordt beheerd, in samenwerking met de aarde-engelen en elementwezens. Goed om je te realiseren dat elk stuk land, tuin en huis en ook ons lichaam worden beheerd door aarde-engelen.

Een landschapsgengel op haar transformatiepunt, waarneming in de levenswereld.

5.3 Beheer van de natuur door landschapsengelen

Elk energetisch landschap – en dat kan zijn een tuin, een deel van een woonwijk, een erf rond een huis of een veel groter gebied – wordt beheerst en energetisch gestuurd door een zogeheten landschapsengel. Dat is een engel van Moeder Aarde. Zij beheert en stuurt de elementwezens die leven in de vier elementen, en zij is verantwoordelijk voor de energetische huishouding van dat landschap. Om dit te kunnen, heeft zij drie gevoelige punten waarop zij aangrijpt en waarnaar zij de elementwezens en energiestromen richt: het punt van instroming, het punt van transformatie en het punt van uitstroming. Veelal zijn deze geordend in een gelijkzijdige driehoek ten opzichte van elkaar. Ik beschrijf ze een voor een.

-Bij het instroompunt ontvangt de engel de kosmische stroom van klank-krachten die voortkomen uit de plaats en werking van de verschillende planeten naar de aarde op dat moment. Deze klank-krachten zijn voor het gewone oor onhoorbaar: het zijn ordenende levenskrachten. Zij worden aangeduid als de Harmonie der Sferen. Deze klank-krachten brengt zij in de aarde. Hier wordt het opgevangen

door gnomen en ondines (aarde- en waterwezens), die deze klanken, gedragen met hun eigen ritmen, over het landschap verspreiden. Oude culturen wisten hier nog van.

-Het transformatiepunt kenmerkt zich door veel beweging, warmte en ritme. Hier wordt wat komt uit de kosmos, en wat er in het landschap gebeurt, verteerd en omgevormd. Je kunt met de Kalevala, het Finse scheppingsepos, zeggen dat dit punt de veelkleurige draaiende sampu is; het schild dat leven schept en omvormt (oftewel een lotusbloem van de aarde). Wanneer er iets mis is met de landschap-huishouding, is het meestal het beste op deze plek te merken. Daarom wordt er ook het meeste hier gedaan bij landschap-helingswerk.

-Het uitstroompunt is vaak een open weide, omringd door bomen, of een open plek in een bos met veel licht. Er is ook, wanneer het goed is, een lichtheid te merken; de uitstroom van omgevormde levenskrachten naar de kosmos terug helpt mee je eigen bewustzijn op te lichten.

-Ondergronds gaat er een levensstroom van het uitstroompunt terug naar het instroompunt. Dit bekrachtigt weer de opvang van nieuwe sterharmonieën.

Tussen de verschillende landschapspunten, dus van instroom naar transformatie, en van hier naar het uitstroompunt, dansen de ruimte-feeën deze plaats-specifiek gemaakte harmonieën, zodat de atmosfeer ermee vervuld wordt.

Ontmoeten van de landschapsengel

Je kunt de landschapsengel op haar punten ontmoeten als een vrouw – niet fysiek natuurlijk, maar met je innerlijke ogen, ze kan als vrouwengestalte in beeld verschijnen, of als een vrouwelijke energie aanvoelen. Op het instromingspunt kun je haar zien met een wit kleed, op het transformatiepunt violet of zwart, en op het uitstromingspunt blauw met een rood onderkleed. Zo hebben de christelijke instituties haar vaker afgebeeld, wanneer ze de oude heiligdommen innamen, er een kerk opzetten waarin zij dan een van de drie Maria's met deze kledij als Madonnabeelden neerzetten. Dat klopt aardig, want dat zijn ook boddhisatva's, aartsengelen van Moeder Aarde.

De landschapspunten kun je herkennen op de volgende wijze. Loop rond en kijk zoals wanneer je auto rijdt: met enigszins ontfocuset

blik, al je spiegels en je gehele blikveld overziend. Kijk nooit in de dingen, maar iets ontfocused dus. Dan kijk je meer in de levenswereld en heb je kans dat je beweging ziet als een soort van lichtzuil, of bewegende levenssoep. Loop naar het punt toe dat je van haar vermoedt. Je zit raak als je hier beweging voelt, meestal een soort vortex-beweging. Wanneer je op een van haar punten gaat staan, kun je je laten meebewegen. Zij werkt dan via jouw levenslichaam op je spieren. Je voelt dan een spiraliserende beweging; op het instromingspunt is dit naar onderen, op het transformatiepunt het krachtigst en eenvoudigweg rondgaand, en op het uitstromingspunt naar boven trekkend. Alle tegen de klok in (op het noordelijk halfrond).

Dan kun je je innerlijk concentreren en kun je haar in beeld ontmoeten. Stel jezelf voor, vertel wat je komt doen en vraag haar wat je wilt. Als je dan onverwachtse antwoorden krijgt, zit je op de goede weg. Vraag ook of je iets voor haar kan doen. En je kunt haar naar haar andere punten vragen en je er naartoe laten leiden.

Verdieping van het landschapswerk met zang en muziek

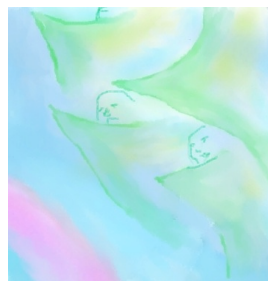
Als verdieping van het landschapswerk op het instromingspunt het volgende. De Harmonie der Sferen die de landschapsharmonie horen door de stand en bewegingen van de planeten, hoorden de mensen in de oudheid ook. Dat vermogen is langzaam verloren gegaan, doordat we door het duistere tijdperk heen zijn gegaan. Nu beginnen de poorten naar die klankwerelden weer open te gaan. Je kunt de uitwerkingen van die sferenharmonie beleven in de stemming van een bepaald moment. Wanneer je vanuit deze stemming gaat zingen bij het instromingspunt van de landschapsharmonie – en met meerdere mensen wordt dat nog krachtiger – dan doe je vanuit het aards-fysieke iets eenders als de engel zelf al doet. Je gaat mee-resoneren. Daardoor stem je je beter op haar af en kan zij zich ook makkelijker openen. Wanneer we landschapswerk doen, begin ik hier altijd mee: ik speel dan op mijn lier geïmproviseerd de standen van de planeten op dat moment in klanken en ritmen mee. Dat werkt dan nog krachtiger. Ik beleef vaker dat de engel dan ook meedoet en me inspireert. Dit helpt de verbinding met haar nog dieper te leggen. En ze verbindt zich dan makkelijker met de groep waarmee je werkt. Een aanrader, maar dan moet je natuurlijk eerst wel weten hoe je die klanken en ritmen uitwerkt.

5.4 De kosmische oorsprong van elementwezens

De wezens in de natuur zijn bij ons bekend van sprookjes, die we veelal aan onze kinderen voorlezen. Ze zijn werkzaam achter de sluiers van de fysieke wereld in de vier elementen, en ze worden daarom ook elementwezens genoemd. Minder bekend is dat ze de gedachten zijn van de engelen, die deze naar de aarde hebben gestuurd om de door hen uitgedachte vormen en verschijnselen uit te werken en te onderhouden. Ook al zijn de elementwezens zich hier zelf niet zozeer van bewust.

De engelen zelf stammen uit de kosmos, en elke groep werkt vanuit een specifieke planeetsfeer. Het is interessant om na te gaan wie waar vandaan komt, omdat je daardoor een beter begrip krijgt voor de werkingen van de elementwezens apart.

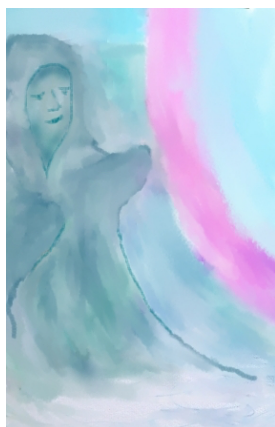
-De huidige engelen hebben hun mensheidsstadium (het ik- ofwel zelfbewustzijn) doorlopen op een vorige toestand van de aarde, die wordt genoemd de oude Maan. Deze toestand was niet verder verdicht dan tot water. Hier werd aan ons en de aarde de ziel gegeven en ingewerkt. In de huidige aardetoestand, de vaste aarde, werkt de ziel van Moeder Aarde uit in de lucht, die voor 80% bestaat uit ongebonden stikstof, dat is de drager van ziel, astraliteit. In de lucht spelen zich de kleuren af, en die zijn de uitdrukking van de gevoelens van Moeder Aarde. Ook in ons kennen we de kleuren als zielestemmingen. Vandaar dat de engelen nu werken binnen de maansfeer en wanneer zij denken vanuit hun astrale lichaam, ontstaan de kleurwezens, die wij sylfen noemen. De op de oude Maan in hun ik-bewustzijn achtergebleven engelen hebben zich ontwikkeld tot de dieren. Elke diersoort wordt geleid door zo'n achtergebleven engelwezen. Deze vertegenwoordigen ieder een stuk van de menselijke ziel, dat vroeger dan mensen is geïncarneerd, zodat onze ziel soepel kan blijven. En de reguliere engelen werken nu als onze schutsgengelen. Zijzelf zijn in hun bewustzijn al opgeklommen tot beelddenken, de imaginatie, en zij zijn bezig om het inspiratieve, sturende bewustzijn te ontwikkelen. Dat doen zij door aan ons de innerlijk levende beelden voor ontwikkeling voor te spiegelen, op grond waarvan wij ons verder kunnen ontwikkelen en wij onze

Silfen

biografie vormen. Dat is een inspiratief, sturend proces, waardoor de engelen zich via ons ook verder kunnen ontwikkelen. En hierbij spelen de kleurende sylfen een belangrijke rol, wat door hen in ons op te nemen, kunnen we voorbij het abstracte hersen-gebonden denken komen en zelf ook beeldend worden in ons bewustzijn.

-De huidige aartsengelen hebben hun mensheidsbewustzijn ontwikkeld op een nog vroeger stadium van de aarde, de oude Zon, die niet

Ondine

verder verdicht was dan tot gas, het element lucht. Hier werd aan mens en aarde een levenslichaam toebedeeld, zodat we sindsdien leven in- en uitademen. De huidige aartsengelen hebben zodoende wanneer zij denken, gedachten over de voortgang en het onderhoud van al het levende. En dat schept de ondinen, de waterwezens die het leven op aarde onderhouden. Door de twee voorgaande toestanden van de aarde bewust te hebben doorgemaakt, hebben zij nu het inspiratieve bewustzijn al ontwikkeld en willen het intuïtieve bewustzijn ontwikkelen. Dit doen zij door binnen mensengroepen, zoals organisaties en bedrijven, de mensen te inspireren met hun ideeën die zij tot in het

fysieke willen realiseren – want dat is wat tijdgeesten kunnen doen. Hiertoe zetten zij ook hun ondinen in, die het leven binnen een organisatie brengen en zichzelf hierop kunnen sturen. Als het leven uit een organisatie is, sterft deze. De aartsengelen werken vanuit de Mercuriussfeer. De op de oude Zon achtergebleven aartsengelen zijn nu de plantendeva's. Deze zijn niet verder op het aardse plan dan met het droomgelijke bewustzijn, en hiermee dromen zij de plant voor aan de elementwezens van aarde, water, lucht en vuur, zodat deze een plant fysiek gestalte kunnen geven en het leven in de vorm bewerkstelligen.

-De huidige persoonlijkheids- ofwel tijdsgaesten hebben op het vroegste ontwikkelingsstadium van de aarde en kosmos, genoemd de oude Saturnus, hun ik-bewustzijnsfase doorgemaakt, en hebben zich nu in bewustzijn opgewerkt tot het intuïtieve bewustzijn. Daarmee kunnen zij tot in het fysieke vormen scheppen. Dit doen zij doordat hun gedachten zich hebben gevormd tot de aardwezens die wij noemen bij de verzamelnaam gnomen. In sprookjes kennen we ze als

kabouters. Zijzelf leiden nu de cultuur door als tijdgeesten de fenomenen gestalte te geven opdat wij onze ziel kunnen verfijnen en verindividualiseren door ons uiteen te zetten met deze tijdsfenomenen. Zij werken vanuit de Venus sfeer. De gnomen onderhouden het leven binnen de fysieke vormen. Je kunt dat invoelend waarnemen wanneer je bij voorbeeld de kwalitatieve waarnemingen van een mooi kristal vergelijkt met een stuk plastic. Deze laatste heeft geen levens- en astrale uitstralingen. Handig in gebruik, daar het geen leven heeft.

Gnom

De op de oude Saturnus achtergebleven tijdgeesten vormen nu het bewustzijn van de mineralen, die zijn geschapen als zintuigen waarmee de mens de wereld in zich kan opnemen. De kristallen zijn zogezegd de zintuigen van Moeder Aarde.

-Wij mensen leven nu binnen de aardesfeer. Aangezien we allemaal een warmteorganisatie hebben die is gecentreerd in ons hart, zijn wij ook scheppende wezens, een geest in het fysieke lichaam. Wanneer

Vuursalamanders in
een composthoop

we in liefde omgaan met dieren, scheppen we warmte wezens, genaamd de vuursalamanders. Deze werken in de groei en bloei van de planten en ook in de rijping van de zaden. Ons werk is dus zeer belangrijk. Dat de bijenvolken (dat zijn ook wezens met een warmte organisatie) het nu zo moeilijk hebben, komt naast de landbouwgiften die ze opnemen, vooral ook door het gebrek aan warmte in de huidige landbouw.

Lang leve de EU met zijn dodelijke landbouwbeleid!

Een stapje hoger zijn de elementwezens die niet alleen een astraallichaam hebben waarmee ze vanuit hun gevoelens kunnen sturen naar de levenskrachten en daardoor elementen, maar de wezens die ook zelfbewust zijn. In de sprookjes kennen we die onder andere als feeën en nimfen, die werken door de lucht en het water. Er zijn ook grotere gnomen als aardewezens en hogere vuurwezens, de

lichtbolwezens. Ook deze zijn ontsproten uit de gedachten van engelen, en wel in samenwerking.

Zo is de oude Saturnus nu teruggekomen als de sfeer waar rond omheen de planeet Saturnus draait. Deze sluit ons planetenstelsel in zekere zin af, vormt een huid (de drie zogeheten mysterieplaneten zijn later tot ons bewustzijn gekomen en weerspiegelen toekomstige bewustzijnstoestanden). Door die huidvorming kunnen we ons pas bewust worden van de wereld door de uitsparingen erin, waarin onze zintuigen zijn aangelegd. Ons fysieke lichaam is aangelegd op de oude Saturnus in de warmte, dat was de substantie van de wilsgeesten of tronen. De persoonlijkheidsgeesten die toen hun ik-bewustzijn doorleefden, spiegelen zich nu aan de tronen, en hieruit zijn de wezens ontstaan die groepen van bomen tot een vormcompositie maken. De boomfaunen zijn ontstaan op de oude Zon; op het aardse plan is de boom een wezen met een fysiek en een levenslichaam, en de faun leeft in het licht van de oude Zon.

Boomfaun

- De nimfen van bos, weide en meer zijn ontstaan doordat een aartsengel zich spiegelde aan een wijsheidsgeest. Op de oude Zon hebben namelijk de wijsheidsgeesten een levenslichaam gegeven aan de toenmalige mensenlichamen, waarin de aartsengelen hun ik-ontwikkeling doormaakten. De oude Zonnesfeer is nu teruggekeerd als een lichtether sfeer aan welks rand de planeet Jupiter draait. De wijsheidsgeesten werken vanuit deze Jupiter sfeer in op mens en aarde. En de nimfen onderhouden het leven van de genoemde gebieden, mits er vocht in de lucht aanwezig is. Zij dragen hier de klank-krachten die komen uit de kosmos en die in het landschap worden ingedanst door de ruimtefeeën. Zo wordt de sferenharmonie op aarde gebracht, veroorzaakt door de bewegingen van de planeten rond de aarde.

-De feeën zijn ontstaan doordat een engel zich spiegelde aan een bewegingsgeest: op de oude Maan hebben deze namelijk gezorgd voor een astraal/zielelichaam. En de engelen beleefden toen hun ik-bewustzijn. De feeën horen van de landschapsengelen de sferen-

Dans van de ruimtefeeën

harmonieën van dat moment, en zij dansen dat gezamenlijk het landschap in. En dit wordt in het leven gedragen door de nimfen.

-De lichtbolwezens zijn ontstaan op de huidige ontwikkelingstoestand. Zij komen voort uit de wisselwerking tussen mens en vormgeest. Want de vormgeesten waren zo krachtig in hun bewustzijn, dat ze de ontwikkeling van de mens gingen tegenwerken.

Daardoor werd de aarde uit hun werkingssfeer, de zon gezet. De zon schijnt sindsdien van buitenaf op de aarde, en in het zonlicht zitten de krachten van de vormgeesten als vorm, klank, licht en warmte. De lichtbolwezens verspreiden deze zonnestrallen over de gehele ruimte. Zo kennen wij niet louter de slagschaduwen die we van maanfoto's kennen, maar juist de verspreiding van deze licht- en warmtekrachten door de atmosfeer. Ook zijn het de lichtbolwezens die we kennen van de mooie graancirkels, en meer en meer ook in de orbs die zich op foto's laten zien. Hierin herken je de fijnzinnige vormdifferentiaties die ook in zonlicht werkzaam is.

Lichtbol wezens

De hoogste groepen van elementwezens, zoals de aardegod Pan, de Meesters van de Mineralen, de landschapsdeva's, de watergod Neptunus en de muzen, zijn allemaal engelen of nog hoger. Zij leiden de elementwezens in opdracht van Moeder Aarde. Het zijn engelen die zich vanuit de hemelse hiërarchieën ooit aan de aarde hebben verbonden. Als zodanig kun je niet meer van elementwezens spreken. Al werken ze wel in en door de elementen heen.

Een groep wezens achter de fysiek zichtbare wereld is hier niet besproken. Dat zijn de elfen. Deze vormen een aparte groep, die niet direct inwerken op een element, maar de boodschappers, verbinders en leermeesters zijn voor de verschillende groepen elementwezens. Deze zijn heel belangrijk, en in IJsland is er zelfs een ministerie dat zich bezighoudt met elfenzaken. Dat is uit nood geboren, want de elfen hebben enige keren de aanleg van een weg gedwarsboomd omdat die door hun land en huizen heen ging.

De Jacobsladder in relatie tot elementwezens

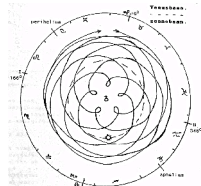
Het is minder bekend maar wel heel wezenlijk dat de elementwezens ook samenhangen met ons karma, en als zodanig meehelpen met onze ontwikkeling. We nemen namelijk wanneer we waarnemen, met de zintuigindrukken ook de elementwezens op die de verschijnselen veroorzaken. De gedachten van de engelen dus. En als we na gaan denken over onze waarnemingen en deze verteren, vormen we er onze eigen gedachten over. We vormen dan de waargenomen gedachten om tot iets eigens. En daaruit leren we, en kunnen er bijvoorbeeld vormen van techniek van maken. Zo is een bril een hele ontwikkelingsweg gegaan tot wat wij nu kennen. De naam stamt van beryl, een transparante steen die wanneer hij is geslepen, door de natuur en later door mensenhand, als vergrotende lens kan fungeren. Later werd beryl vervangen door glas, dat je kon slijpen en ook smelten in de vorm die je wenste. Er kwam een ring van hoorn of metaal aan met een houder als pootje: de geslepen lens kreeg een skelet. En werd verdubbeld, zodat je deze voor beide ogen kon houden. Er werden houders voor achter de oren aan geplaatst. En hier kwamen gewrichten aan, zodat je de houder kon inklappen en makkelijk vervoeren. Veelal is het glas nu vervangen door plastic, zodat je bij een ongeluk minder makkelijk kon snijden.

Al deze gedachten zijn ontleend aan de waarnemingen en de wezens die er als gedachten uit werden opgenomen, en uiteindelijk toegepast in de bril. De gedachte 'helder zien' is hiermee geheel aards geworden en tot een werktuig gemaakt. Vervolgen hierop zijn de camera, de TV en het computer- of mobiel scherm. En de bedenkers, of eigenlijk 'creatief omdenkers', hebben hiermee de oorspronkelijke gedachte van de engel verrijkt. Nu is dit een praktisch voorbeeld, maar het gaat op voor ieder verschijnsel dat we innerlijk tot iets eigens transformeren. Het elementwezen achter het verschijnsel wordt door ons veranderd. Na de dood gaat deze terug naar de engel die het oorspronkelijk heeft geschapen. Deze is veelal blij met wat wij ermee hebben gedaan, want daarmee komt hij ook verder. Hij zal ons na de dood wanneer we door zijn planeetsfeer gaan, ons makkelijker laten passeren en geeft ons bij terugkomst talenten mee in een van onze lichamen waardoor we bij een volgend aardeleven op een andere en betere manier kunnen werken aan zijn gedachtenwezen. En zo vormt hij de sport van de Jacobsladder, net als de andere engelen wier elementwezens wij hebben omgevormd.

De signatuur van de plant als beeldentaal

Boven een groeiende plant droomt de plantendeva het oorbeeld van de plant, en naar deze mooie droom dansen de vier groepen van lagere elementwezens samen naar elkaar vanuit hun levensbereik, en in die samendans ontstaat de groeiende plant. Deze is dus een weerslag van die dans. Als in het voorjaar de kracht van de zon toeneemt, wordt in de plantenknop of diens zaad het warmtewezen, de vuursalamander wakker. Deze is ingebed in zetmeel, alcohol of vet, dat wil zeggen brandstof ofwel warmtesubstantie. De gnoom omhult het zaadje of de knop met een huid, en als het warmtewezen in de kiem begint te bewegen, gaat hij een beetje open, zodat de spruit voor de wortel en de stengel eruit kan komen. Hij zegt en danst dan voor het nog ongevormde warmtewezen 'Ik stel je de maat en zo de begrenzing', waardoor de plantenkiem niet uitdijt als een kwal, maar naar de zon en naar de aarde groeit. Boven de grond gekomen, begint het water vanuit de wortel omhoog te stromen, en zo kan het waterwezen, de ondine gaan dansen. Zij danst vanuit het water het leven naar de plant, en dat verloopt in ritmen. Dus danst zij ritmisch naar de plantenspruit. Hieruit ontstaan zwellingen aan de stengel, waardoor er een of meer zijtakken of bladeren kunnen ontspringen. Als de stengel ver genoeg in het licht is gekomen zodat deze beschenen kan worden, dansen de kleurwezens, de sylfen mooie kleursluiers rond en door de bladeren, als wierpen zij er gevoelens over. Dit is een inwerking vanuit de lucht, en hoe meer de bladeren aan de lucht komen, dus naar boven toe, hoe verfijnder de bladeren worden ingesneden en uitgevormd. De aanvankelijke warmtekiem laat zich uitvormen in wortel, stengel en bladeren. Dit alles is een ritmisch dansend proces, waarin de gnoom de maat stelt, de ondine ritmisch het leven danst en de sylfen de kleursluiers werpt en weeft in en rond de bladeren. Ook kun je een violette warmtemantel waarnemen rond de groeiende plantenspruit, dat is ook een werking van de vuursalamander. Uiteindelijk stopt de ritmische groei, en dan pas kan het warmtewezen zich tonen in zijn ware gedaante. In de bloem die dan ontluikt, zegt zij 'Kijk, dit ben ik: het sterretje dat terugstraalt naar de zon van waar ik kom.' De silf zegt dan "Ik beken mijn kleur" en zo toont ze zich in de bloem. De gnoom onderhoudt de vorm van de bloem, die net als de kristallen een geometrisch grondpatroon heeft. En de ondine geeft het leven aan de bloem.

Nu kun je in de vormen van de bloemen, en ook de opeenvolgende stand van de bladeren of zijtakken de planetendansen naar de aarde terugvinden. In hun rondgang rond de zon maken zij allemaal lusbewegingen naar de aarde, elk op een heel specifieke wijze, en zo hullen zij de aarde in. En dat komt terug in de bloemvormen. Zo danst Mercurius gedurende zijn rondgang om de aarde op drie plaatsen naar de aarde toe, en maakt hij op zes plaatsen een samenkomst met de zon, drie als hij ervoor staat en ritmisch naar

ons danst, en drie als hij achterlangs de zon gaat, gezien vanuit ons aardse oogpunt. En deze dans vind je terug in de lelieachtige bloemen, zoals de narcis en ook krokus. Die hebben dus de signatuur van Mercurius. Venus maakt een vijfvoudige dans naar de aarde, waarover zij acht jaar doet. En deze oervorm vind je terug in de roosachtigen, zoals de roos en de appelbloesem. Als je een appel doorsnijdt, zie je het vijfvoudige klokkenhuis.

Als je er van uit gaat dat de planten zijn ontstaan op de oude Zon, waarop ons levenslichaam is aangelegd en daarin de kiemen leven voor de hogere geest die we ontwikkelen als we inspiratie leren, dan is er ook een directe samenhang te vinden met de verschillende bloemvormen en de chakra's, onze hogere zielezintuigen, die elk een specifiek aantal bladen hebben. Als je door alle weerstanden heen je idealen op aarde verwezenlijkt, dien je keer op keer herhalende innerlijke gebaren te maken waardoor dit makkelijker gaat. Je ontwikkeld dan goede gewoonten ofwel deugden. En dat zijn de gebaren waarmee je de bladen van je chakra's opent en vormt. Zo hangt de navellotus, het navelchakra samen met je levenslichaam: de Chinezen kennen dit als het centrum waar vanuit je levensbanen, je meridianen lopen, die de Ch'i transporteren. En deze is zesbladig, oftewel een afbeeld van de baan van Mercurius waar vanuit de aartsengelen werkzaam zijn die al het inspiratieve bewustzijn in zich dragen. En onze zonnevlechte, de drager van ons astraallichaam, is tienbladig en als zodanig een afbeeld van de baan van de planeet Venus, die ook ons astraallichaam bemiddelt en verpersoonlijkt, middels de persoonlijkheidsgeesten. En zo kun je dat voor ieder chakra in verhouding tot plantfamilies terugvinden. Zie uitgebreider hierover mijn boeken Kosmobioïlogie en Karmische Astrologie.

5.5 Elfen als dragers van het sterrenbewustzijn

Enige ervaringen

De eerste bewuste, zij het indirecte, ontmoeting met elfen was nadat ik een lezing over elementwezens en landschapsheling had gegeven bij Peredur Centre of the Arts in zuidwest Engeland. Ik werd daarop uitgenodigd om de elementwerelden en het energetische landschap te komen onderzoeken op het terrein van Emerson College, een antroposofisch cursuscentrum zo'n 10 km verderop. Daar aangekomen, werd ik aangevallen door een vrouw die mij niet recht op de draad vond omdat ik haar goeroe Marco Pogačnik niet genoeg had aangehaald in mijn lezingen, en zelfs wat kanttekeningen bij zijn werkwijze had geplaatst. Door deze ruzie was het energiewerk terplekke niet meer aan de orde, de sfeer was te zeer verstoord. Een paar dagen later kwam ze op Peredur, waar ik verbleef, haar excuses aanbieden om haar gedrag. Ze werd hiertoe aangezet door een vriendin die er beide keren ook bij was. Ze vertelde dat haar reactie was ingegeven door angst voor direct contact met elementwezens. Ze bleek namelijk een paar jaar ervoor te zeer open te zijn geweest voor de elementwerelden. Ze was de natuur ingetrokken, en na een paar dagen vonden haar vrienden haar vrijwel levenloos onder een boom zitten. Het bleek dat de elfen haar hart hadden meegenomen. Het kostte de vrienden de nodige moeite om de elfen ervan te overtuigen dat deze vrouw haar hart toch echt zelf nodig had. Wat ze maar met moeite afgaven. Ik begreep achteraf wel de reactie van de vrouw. Het gaf me een wat dubieus gevoel over de elfen, heel anders dan ik in sprookjes over ze had gelezen.

Een volgende kennismaking was de moeite die de IJslandse regering had met de aanleg van een weg die blijkbaar over hun grondgebied liep. Want daar lukte het maar niet om deze weg af te krijgen, met telkens ongelukken in de bouw, machines die kapotgingen en noem maar op. Toen ze er een

schouwer bij hadden gehaald (die er in IJsland legio zijn), kon die aangeven dat de weg over een stuk elfenland heen liep, en dat ze een paar grote rotsblokken, waaraan hun huizen energetisch waren verbonden, weg hadden gehaald maar nu op eerbiedige wijze elders dienden te plaats. De regerings-vertegenwoordigers spraken af dat ze vaker in overleg zouden gaan met de elfen, waarop ze een ministerie voor elfenzaken instelden. Ik nam dit bericht wel serieus, ondanks dat de media daar nogal cynisch over deden. Het maakte me opnieuw duidelijk dat niet elk elfenvolk even hoogstaand en veredeld is, zoals ook uit 'In de Ban van de Ring' naar voren komt, en dat ze in een parallelle wereld als de onze leefden, waar zeker wel raakvlakken blijken te zijn.⁴

Hierop volgde een directe ontmoeting met een elfenkoning. We woonden in het oosten van het land op een boerderij die midden in een natuurgebied stond. Op het erf bleek er een school te zijn voor elementwezens – natuurlijk in de levenswereld, niet in de fysieke werkelijkheid. Aangezien ik hier zelf een opleiding leidde die de deelnemers in contact bracht met de elementwezens, vroeg ik toestemming om met hen in de school rond te mogen kijken. Dat mocht. En mede door ons landschapswerk terplekke (het was een varkensboerderij geweest met bio-industrie stallen, dus er viel een hoop energetisch te reinigen), kwam de leider van de elementschool naar me toe. Het was een zeer vriendelijke elfenkoning. Hij toonde me een vorm met twee vleugels, en zei 'dit is de sleutel tot ons rijk. En jij mag het hebben en ermee doen naar je goeddunkt.' Ik bedankte hem, en maakte de vorm na in zilverklei. De cursisten konden met deze vorm in de hand beter waarnemen in de elementwerelden. Waarop ik deze afbakte en er het zilveren sieraad, eigenlijk een talisman, van maakte dat ik sindsdien de elfensleutel noem. Er zijn al verschillende mensen geweest die deze aanschaffen, en erna kreeg ik stevast

⁴ Voor een Duitse versie van samenwerken met elfen in het verkeer, zie <https://de.sputniknews.com/panorama/20180807321865475-elfen-trolle-autobahn-sicherheit/>

enthousiaste verhalen over hun ervaringen als feedback. Daaronder zijn enige in mensen geïncarneerde elfen, die zich door het sieraad beter kunnen oriënteren in de mensenwereld. En geloof het of niet: niet alle, maar verschillende van deze geïncarneerde elfen hebben puntige oren. Bij hen valt op dat zij moeite hebben in de mensenwereld met moralismen en de

De Elfensleutel, zilver.

dwang van het sociale, aangezien ze veel meer vrijheid in verbindingen met zich meebrengen. Niet dat ze geen moraal hebben, in tegenstelling tot veel andere elementwezens: hen gaat het echter om de knellende banden van het sociale, de vaak onuitgesproken dogma's en vaste overtuigingen waardoor je met name in familieverband verplichtingen hebt na te komen. Andere elementwezens hebben juist moraliteit te ontwikkelen door warmte rond het hart te ontwikkelen, en zo een ik-organisatie te verdichten in de warmte waar rond omheen zij hun ziel kunnen groeperen en dan verder incarneren. Elfen hebben deze ik-kracht en nog hoger al ontwikkeld, het gaat vooral om het gebrek aan vrijheid in de verbindingen. Die begrijpen zij eenvoudigweg niet. Dit onderscheidt hen dus van andere geïncarneerde elementwezens. Hoewel daarin ook zeer grote gradatieverschillen zitten.

De meest directe en nog voortdurende ontmoeting met meerdere elfen is nadat ik het sterrenwerk ben begonnen vanuit de Hillegondaberg, het oude mysterie-oord in het centrum van Rotterdam-Hillegersberg waar een sterrenengel vanuit het sterrenbeeld de Duif aangrijpt. Deze elfen grijpen aan op een plaats in onze huidige tuin, en zij verspreiden het werk met de sterren dat we van hieruit doen over de gehele Rijnmond. Van hen krijg ik de verdere inspiraties om het boek over de sterren helemaal uit te gaan werken. Van hen kreeg ik

ook de volgende inzichten in hun taken.

Inzichten vanuit de ervaringen

Zoals al boven bleek bij de school voor elementwezens, zijn de hogere elfen de leermeesters van de elementwezens. Zij staan er boven als wijze oudere wezens die onderricht geven aan de nog kleine, jonge elementwezens van alle groepen. Daarbij betrekken zij ook de kosmische kennis die zij dragen. Zij zijn namelijk licht- oftewel bewustzijnsdragers. Je leest het ook in 'In de Ban van de Ring': sterrenlicht is voor hen heel belangrijk. Licht is bewustzijn. En dit sterrenlicht van de aparte sterren voert je naar de lagere geestelijke wereld, het Indische Devachan oftewel het huis van de deva's, de goden. Wat wij de engelen noemen.

De elfen leven voornamelijk in en vanuit de lucht, want dat is de fysieke uitwerking van het ziele- of astraallichaam van Moeder Aarde: dat is tevens het lichaam waarin wij en ook zij het bewustzijn dragen. Dit is hun laagste incarnatietoestand: de astrale wereld, de 5^e dimensie. Zij werken echter vanuit de licht/luchtwereld door alle levenswerelden achter de elementen heen, dus indirect door alle elementen en de hierin werkzame wezens.

De hogere elfen hebben diepe verbindingen met meesters van de mineralen, die in de aarde leven en de elementwezens hierin leiden, met een eendere wijze strafheid.

De lucht en de astrale wereld van het licht/bewustzijn hangt nauw samen met verbinden. Vandaar dat de elfen ook in de hogere geestelijke wereld van de sterrenconstellaties werken, de verbindingen tussen de sterren op een zinvolle wijze. En als zodanig bereiken zij met hun bewustzijn dus ook de 7^e dimensie, die hogere geestelijke wereld. En nog verder, de verbindingen tussen de sterrenconstellaties in grotere verbanden, zoals de door mij uitgewerkte sterrenwegen aan de hemel.

In de natuur kun je hen het makkelijkst beleven rond Mei en Juni, wanneer de hele plantenwereld is uitgegroeid in zijn kleuren- en geurenpracht. De sterke verbinding die je hier met en in een landschap kunt ervaren, is het verbindende werk van de elfen. Hun lichtschijnsel kun je het beste waarnemen tegen zonsondergang na een warme dag: de bloemen geven dan de kleuren terug in complementaire tinten. Dat is het werk van de lagere elfen.

Contact met de elfen

Wil je in contact met hen komen, dan kan dat via de 5^e dimensie, het astrale bewustzijn. Dit kun je bereiken door te oefenen om in het constante nu te leven (dus niet gevangen blijven in na-denken of voor-denken) en onbevangen te zijn als een kind, waardoor je handelingen en ook rust in een vloeiend proces op elkaar volgen. Je komt dan makkelijker boven de ruimte-tijdsverhoudingen van de 4^e dimensie, de levenswereld uit, en kunt hen in de wereld van de duur en de rust ontmoeten. Dat is een meer meditatieve houding die je tot hen toegang geeft. Rust in het hart, voorstellingen in de kristallen kamer binnen je hoofd, en vloeiende bewegingen vanuit de wil. Dat geeft je mooie ontmoetingen die je eigen wereldvisie kan verrijken, want ze hebben veel te vertellen aan ons. En ze dragen ons het bewustzijn van de sterren aan.

Tuinelf, keramiekbeeld, maker onbekend (cc).

5.6 Ster en steen

Dat klinkt als een vreemde combinatie voor ons moderne mensen. Echter was dat zeker niet voor onze voorouders zo, getuige de plaatsingen van stenen hunebedden en steenkringen die geografisch de sterrenhemel vertegenwoordigen. Zie ook meerdere artikelen in voorgaande nummers van Sterrenwijs hierover. Maar dit keer wil ik meer ingaan op de directe verbindingen tussen sterren en stenen. Als eerste vanuit mijn eigen ervaringen, en de verwondering over de werkingen van stenen. Dan de wegen die ik daartoe eerst diende te bewandelen, om ver volgens weer eenvoudigweg terug te komen bij de eigen waarnemingen. Geniet van de reis.

Enige ervaringen

In de tijd dat ik in Meppel woonde, was ik vaker op de Havelter Heide en bezocht daar de twee grote hunebedden. Erin ofwel eraan verbonden waren twee vrouwelijke wezens, en naar ik vermoedde, mede door hun antwoorden, waren het vrouwen die zich door hun offer van opsluiting en dus zelfmoord, heel lang geleden hebben verbonden met de hunebedden. Ik kon ze van alles vragen, en daar gaven ze veelal heldere antwoorden op, ook aan andere mensen die ik met hen in contact bracht. Maar mijn vraag van welke sterren of sterrenbeelden ze kwamen was waarschijnlijk te abstract, want ze haakten hier af. Dit was wat de sterren betreft een doodlopend spoor dus.

Ik heb meerdere keren landschapswerk gedaan bij de Externsteine in Midden Duitsland, in het Teutoburger Wald. Het

De Externsteine, gezien vanuit de ingedamde Lippe.
Links onder de grafsteen.

was namelijk het centrale heiligdom van de Germanen, van waaruit de verschillende Germaanse stammen hun opdrachten kregen, en waar vanuit volksverhuizing is aangezet. Daarnaast is het de centrale plek geworden voor Midden en West Europa, waar de krachten voor de Jupiter-impuls binnen stromen.⁵ Als

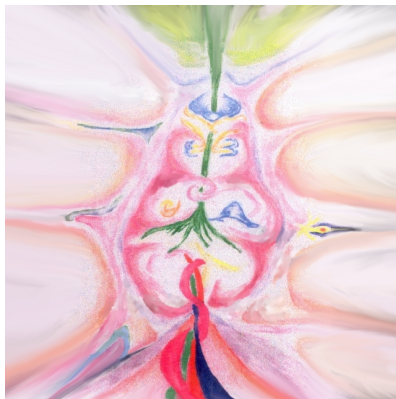
voorbereiding onderzocht ik de grote grafsteen bij het water (aan de ingedamde beek de Lippe). Ik ging op de rand zitten en werd er vervolgens door het wezen in de steen ritmisch ingetrokken: ik diende de inwijding erin nogmaals te gaan.

Het was met liefde gedaan, maar ik ervoer hier geen vrijheid,

⁵ Voorheen was dat op de Olympus in Griekenland, maar dat is nu dus hierheen verplaatst.

Dus stapte eruit, en heb later de vernieuwende impuls voor deze tijd met de lotusbloemendans een stuk hier vandaan neergezet, op de rug van de heuvel die naar de Externsteine toe leidt – de nazi's, en waarschijnlijk daarvoor al veel andere mensen, hebben de plek te zeer vervuild. Maar de ervaring van de graf annex inwijdingssteen was best sterk, en bleef me lang bij.

Een andere waarneming was op een eilandje voor de oostkust van Noorwegen, nabij Tønsberg. Ik zat op een granietrots, omringd door de zee. Door de steen werd ik geïnspireerd tot de waarneming van het levenslichaam met zijn geledingen; eerst nog vrij algemeen, maar dat differentieerde zich na verloop van tijd (zie de tekening). De vraag die me nog altijd bezig houdt is: door wie werd ik geïnspireerd? Ook al ervoer ik duidelijk het granietwezen.

Een dergelijke verbinding met het steen-wezen ervoer ik ook meerdere malen op de Odiliënberg. Op de top ervan, aan de buitenkant van het klooster dat naar de Rijn en Duitsland in de vlakte uitziert, zijn er paarsgewijze dubbele graven in de rotsen uitgehouwen: eentje met een ingehouwen deksel (die er natuurlijk niet meer is), een eentje die dat niet heeft, oftewel waarin de wijdeling geheel aan de werkingen van de kosmos was overgeleverd. Ik had hier de herkenning van iets oers, maar ervoer nog geen directe verbinding.

In Newgrange, aan de oostkant van Ierland in de Boyne-vallei, ervoer ik in het

monument – een soort van reuzen-grafheuvel, zouden de hedendaagse archeologen het noemen⁶ – waar een gang is die alleen licht toelaat op de kortste dag van het jaar, 21 December, een sterke werking op mijn geestkiem, mijn ik, vanuit de stenen die daar tot een soort rots waren opgestapeld: Er waren rond de plaats waar het zonlicht inviel op 21 December bij zonsopkomst (en nog steeds) drie nissen, waarvan elk een van onze lichamen vertegenwoordigde: het fysieke lichaam, levenslichaam en de ziel. Dit als voorbereiding op de komst, inval van het ik dat met Christus vanaf de zon kwam. De Keltische inwijdingen vonden überhaupt plaats in de aarde, en waren dus met stenen verbonden. Zij waren de enige cultuurdragers die de opstanding van het Christus-wezen hebben waargenomen; van daaruit ontwikkelden zij hun Keltische vorm van Christendom, dat helaas door Rome (met St Patrick) de das om is gedaan.

De centrale ruimte met de nissen binnen Newgrange.

⁶ Het gaat hier om een nog niet zo lang geleden opengemaakte gang in een grafheuvel, die al stamt van duizenden jaren voor de Kelten, en die in hun tijd weer opnieuw is opengemaakt, Zie mijn artikel hierover in ...

Al deze ervaringen hebben me lang beziggehouden, en ik zocht in verschillende richtingen kennis over de werkingen van stenen. Als gedoodverfde wetenschapper verliep dat vooral via de kennisweg met het hoofd, want een andere toegang vond ik toen niet. Ik geef je een aantal opzetjes hierover.

De steenwegen door het hoofd

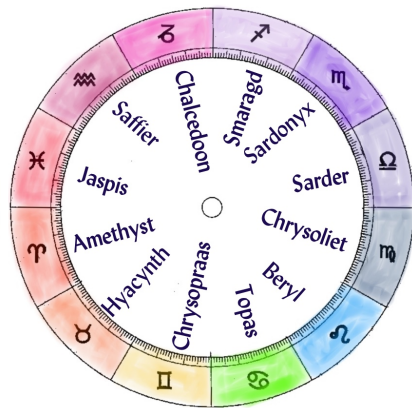
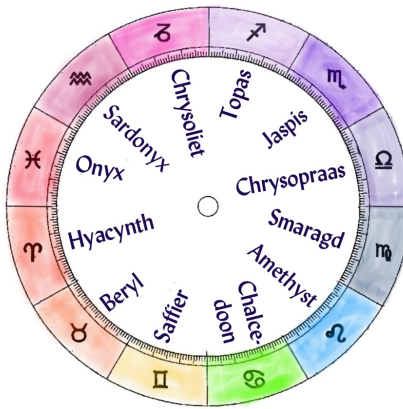
Ik kocht verschillende dikke boeken over de mineralen en stenen in hun minerale gestalte oftewel kristalstructuren. Er worden in de huidige wetenschap zeven systemen onderkend waarin de stenen worden ingedeeld. Deze indeling is echter meer het werk van de steenbewerkers, en is gebaseerd op klievingshoeken van de mineralen: dus op nut in plaats van zin. Zoals zoveel van onze wetenschapsbeoefening. Daar kwam ik ook niet verder mee, want het gaf geen enkele meta-beschrijving ofwel een poging om de groepen te begrijpen anders dan de praktische toepassingen ervan.

In de esoterie⁷ kwam ik de verbinding tegen die stenen hebben met onze zintuigen. Op het eerste stadium van onze kosmos, de Oude Saturnus genaamd, werd ons fysieke lichaam in de warmte aangelegd. En tegelijk hiermee de kiemen van onze zintuigen, in dat fysieke lichaam, zodat we indrukken uit de wereld kunnen opnemen. De stenen zijn toen als de zintuigen van de aarde geschapen, en zijn dat volgens de overlevering nog steeds. Dit kon ik goed navoelen, al bracht het me nog niet dichtertot de sterren.

Het volgende dat ik tegen kwam, was de indeling van de stenen naar de twaalf dierenriem sterrenbeelden.⁸ En daar zijn dan verschillen tussen de toewijzing volgens het Oude en volgens het Nieuwe Testament van de Bijbel. Zie de schema's.

⁷ 'De Geheimen van de Wetenschap van de Ziel', R. Steiner.

⁸ Zoals in 'Kosmos, Erde und Mensch', W. Bohm, Verlag Die Kommenden, Freiburg.

Indeling: naar het oude Testament;

naar het nieuwe testament.

Dit is voor mij nog steeds erg abstract, en brengt me niet nader tot de stenen, ongeacht de diepe gedachten die hierachter steken. Het merendeel van deze stenen zijn ook kiezels in verschillende vormen. Wat natuurlijk niet zo vreemd is als je bedenkt dat de aardkorst voornamelijk uit kiezels bestaat. In het midden van de indeling naar het Nieuwe Testament (de Openbaringen) wordt dan de toermalijn in het midden geplaatst als de centrale Christussteen. Daar is natuurlijk wat voor te zeggen.

Vervolgens realiseerde ik me het verschil tussen gewone stenen en edelstenen. Ik verzamel al lagere tijd mooie stenen, en ben gebiologeerd door de kristallijne structuren van de edelstenen. Met name aan de laatste worden magische krachten toegeschreven. Ook hiervan vond ik meerdere dikke boeken, met elk uiteenlopende beschrijvingen. Ik kan zelf ook

de verschillen ervaren en ook vragen naar hun werkingen. Er zijn ook veel verschillende beschrijvingen van de werkingen van de verschillende stenen. Maar deze brengen me niet dichterbij de connectie tussen ster en steen. Toch beleef ik sterk de krachten van de stenen in de grote megalietcirkels. Terwijl dit zeker geen edelstenen zijn: zij hebben een sterk oer-karakter.

Terug naar de eigen waarneming

‘Wat is het grootste geheim? Het openbare’ – zo heet het in sprookje van Goethe van de groene slang en de witte lelie.

We hebben een aantal keren homeopathisch hoog gepotentieerde steenverwrijvingen

gedaan. Dit doe je door steen in een vijzel te verpulveren in melksuiker, in de verhouding van 1 : 100 – dat heet C1. Dit doe je vier keer achter elkaar en je komt dan door de verschillende lichamen heen van jezelf en daarmee ook van de steen. C1 leidt je door de dubbelganger heen die met het fysieke samenhangt, C2 met het levenslichaam, C3 met het zielelichaam. En bij C4 kun je het wezen van de steen

tegenkomen. Je kunt hem dan ook vragen waar zijn werkingsplaats in je lichaam is. Dit blijkt vaak goed werkzaam. Het is echter een zeer tijdrovend en ploeterend proces, en daarbij kom ik nog niet tot de verbinding van stenen en sterren.

In de hitte van een sauna ervoer ik dat een amethyst-geode me eerder tot het licht dan in de warmte bracht: hij

voerde me naar het sterrenlicht. Een bergkristal sauna bracht me meer naar binnenwereld, liet me zagezegd imploderen in eigen wereld. Het meeste voel ik me echter thuis in een sauna waarin de verwarming via eenvoudige stenen verloopt.

Ik besloot het eens te vragen aan de grote steen van graniet die we al meerdere huizen met ons meebrengen, en waaraan ik iedere ochtend voorbijloop. Zijn simpele antwoord was verbluffend: “Ik heb de hele kosmos in me. Net als jij. Kijk in je en je vindt het.” Ik voelde wat hij zei en waartoe hij me inspireerde vooral aan mijn borst en schouderpartij. Het gaat dus bij het zoeken naar verbindingen met stenen en hun wezens (gnomen) om het beleven door het hart heen, zo kom je tot hun fantoomkrachten. En daarmee ook tot je eigen. En het gaat om gerichte vragen; het zijn gnomen, die alleen antwoorden op vragen die zij kunnen beantwoorden. Je kunt de stenen dus vragen om door je heen met een ster of sterrenbeeld te verbinden: zij hebben het allemaal al in zich. Net als wij, maar wij zijn het grotendeels vergeten. Sindsdien zie ik iedere keer de dunne ijle lichtzuil die hem met de kosmos verbindt.

Dit is uiteindelijk een Vrouw Holle verhaal geworden.

